

ČESKÁ

Regina legionis

říjen 2018

3/2018

Informační občasník Mariiny legie v Čechách a na Moravě

Z PŘÍRUČKY MARIINY LEGIE

Legionář a Nejsvětější Trojice (pokračování)

Svatí trvají na nezbytnosti rozlišování mezi třemi božskými osobami a na vzdávání odpovídající úcty každé z nich. Atanášovo Krédo je závazné a přísně lpí na dodržení tohoto požadavku, což vyplývá ze skutečnosti, že konečným cílem stvoření a vtělení je oslava Trojice.

Jak může být, třeba i jen matně, nazíráno tak nepochopitelné tajemství? Nepochybně jen Božím osvícením. Tuto milost lze důvěrně požadovat od té, které bylo poprvé v dějinách naznačeno učení o Trojici. Stalo se tak v jedinečném okamžiku zvěstování. Tehdy řekl archanděl Nejsvětější Trojice Marii: „Duch svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní! Proto také dítě bude nazváno svatě, Syn Boží“ (Lk 1,35).

V tomto zjevení jsou jasně rozlišeny všechny božské osoby: Duch svatý, jemuž je prisuzováno vtělení, Nejvyšší je Otcem toho, který se má narodit, a Dítě, které „bude veliké a bude nazváno Synem Nejvyššího“ (Lk 1,32).

PŘÍSPĚVKY LEGIONÁŘŮ

Frank Duff a Legie Panny Marie (pokračování)

Bylo podnětné sedět v hlavním sále domu Mansion v Dublinu při obrovském setkání Concilia, světového tělesa řídicího Legie, a slyšet přesné podrobnosti přicházející skrze posly a korespondenty z daleko

rozesetých měst a odlehlých ostrovů. Člověk mohl jen žasnout nad touto organizací, kterou zvládali obyčejní lidé z Irska, avšak lidé, kteří pochytili vizi jemného a vlídného Dubliňana, který jim předsedal. Jakkoli to vše bylo podnětné, nejdojemnější pro nás, kteří jsme měli tu výsadu, že jsme znali tohoto velkého muže zblízka, bylo slyšet ho mluvit o prvních začátcích Legie.

„Jako mladý státní úředník,“ říkal nám Frank, „jsem rád jezdil na letní dovolenou do Francie a potuloval se po nábřežích Seiny. Tam jsem si vzal Montfortovu knihu O pravé oddanosti

Panně Marii. Pojetí Mariina otroctví se mi nelíbilo nebo jsem mu nerozuměl a odložil jsem ji, až mi jednoho dne v cisterciáckém opatství Mount Melleray dali jiného francouzského autora, který na tu záležitost vrhl světlo. Od té doby jsem našel Hvězdu a vedla mne k založení Mariiny legie. Oddanost službě Marii jako její otrok z lásky se stala duchovním základem všeho, co následovalo.“

O pravé oddanosti se stalo poutem mezi Frankem a mnou, který jsem byl tehdy národním ředitelem růžence. Mohl jsem mu sdělit, že de Montfort jako veliký kazatel růžence nařikal, že v jeho dnech neexistovalo skutečné růžencové bratrstvo. Světec, který byl ve skutečnosti dominikánským terciářem, vysvětloval růžencové bratrstvo týmiž pojmy, známými nyní jako Pravá oddanost Panně Marii. Frank byl velice potěšen, když jsem jako dominikán mohl z knihovny v Tallaght přinést díla dominikána z 15. století Alana de la Roche a ukázat, jak de Montfort převzal své učení o Mariině otroctví přímo z tohoto dřívějšího dominikánského chápání růžencového bratrstva.

Chápu, že nějaký dominikán, možná P. John Heuston, napsal oddíl o růžencovém bratrstvu. Obsahuje zajímavý detail: „My, provinciál Řádu kazatelů, potvrzujeme a prohlašujeme, že Ludvík Maria Grignon z Montfortu, bratr našeho Třetího řádu, káže všude a s velkou horlivostí,

vzděláním a ovocem růžencové bratrstvo při všech misiích, které dává nepřetržitě ve městech i na venkově.“

Když mluvíme o růženci, Příručka Mariiny Legie uvádí tento příhodný citát velmistra dominikánského řádu: „Svatý růženec je nejkrásnější květinou našeho Řádu. Kdyby se mělo stát, že tato květina uschne, současně uvadne a zmizí i lesk našeho institutu. A na druhé straně, když tato květina oživne, sešle tím na nás nebeskou rosu, vtiskne kmeni vůni milosti a způsobí, že ponese jako z kořene zbožnosti ovoce ctností a cti.“ (Generál Řádu de Monroy OP)

Existuje opravdu dlouhý a šťastný vztah mezi Řádem a Mariinou legií. Pokaždé od jejího založení kněží našich komunit působili jako duchovní vůdcové a je velkou osobní radostí, že jsme měli P. Josefa Morana, zaníceného kazatele růžence, jako duchovního vůdce Concilia, které řídí záležitosti hnutí po celém světě. P. Moynihan, můj bývalý novicmistr, měl na starosti kauzu Edel Quinnové, legionářské vyslankyně. Duchovní vůdce Concilia v době psaní [tohoto článku] je P. McGregor. P. Béda McGregor strávil třicet let v národním semináři v Maynooth, kde neúnavně pracoval se seminaristy, poučoval je o pravé oddanosti Marii a otevíral nesmírné horizonty apoštolátu v duchu Legie.

Když jako příbojová vlna zasáhlo Irsko hnutí charismatické obnovy, Frank byl velmi překvapen, jako opravdu byla většina z nás. Velmi pokorně mi jednoho dne vysvětloval, že kvůli své formaci ve státní službě rád věděl, kde stojí. Charismatici vám podrazili nohy. Potřeboval mít věci zaškatulkované. Ale takový duch vanul nepředvídatelnými způsoby, prostě nemohl být kontrolován. V dopise, který mi poslal 7. prosince 1974, napsal: „Myslím, že to je víceméně čirý protestantismus. Počítám, že víš o velkém setkání pořádaném v R. D. S. Tento souběh má, podle mého názoru, každou známku závadnosti.“

Ve své pokoře si Frank neuvědomoval, že on sám je největším charismatikem ze všech. Jestliže někdo byl prorokem, inspirovaným učitelem a uzdravovatelem ran, byl to Frank Duff. Jedním z jeho nejplodnějších charismat byl dar správy a on ho měl ve velké míře. Možná v tom spočívá tajemství téměř zázračného rozšíření Legie po celém světě. Náhodnému pozorovateli mohl Frank připadat jako skromný a velmi průměrný člověk, ale kdo si dal tu námahu podívat se hluboko do jeho života, byl charismatickým velikánem. Legionářská standarta s

Duchem Svatým zastíňujícím Marii a svět byla názornou ilustrací Duffova chápání Ducha v životě legionářů.

„Legie," řekl mi, „se pokoušela zahájit svou vlastní variantu charismatického hnutí, ale s ubohým výsledkem. Nemůžeme přimět lidi, aby na taková setkání přicházeli. Znamená to, že naše varianta je na slepé koleji a že bychom měli přehodit na model Eustace Street?" Velká hala Společnosti přátel v Eustace Street praskala ve švech nadšenými charismatiky.

Ve svém pokorném dopise Frank projevoval, jak se tím trápí, a požádal mne, zda bych mohl přijít do hostelu pomoci dát věcem, které byly mimo, katoličtější podobu. Dodal: „Když vidím, jak každý běhá za charismatickým hnutím, které má bezpochyby podivné aspekty, a zároveň pohrdá Mariinou legií, jsem v zajetí mystifikace.“ Při mnoha příležitostech jsem slyšel, jak Frank prohlašuje, že není ani liberál ani konzervativce. „Prohlašuji,“ říkal, „že moje pozice je podnikavé pravověří.“ Jak dobře zastával tuto pozici v bouřlivých dnech, kterým musel čelit!

Když jsi byl s Frankem, byl sis vědom, že je na tebe naprosto zaměřen. Zatímco sis uvědomoval světovou vizi, kterou pojímal, věděl jsi v srdci, že to všechno odkládal, když poslouchal nebo k tobě mluvil. To bylo také pravda v mlčení a ve významných přestávkách, které se mohly vyskytnout, když jste byli spolu nebo když mluvil veřejně. Opravdu žil, co citoval z Grathyho: „Každá duše, kdyby žila, měla by se vlévat v jinou duši.“ Jako duchovní vůdce prezidia Hvězda jitřní jsem ho pozoroval během růžence. Jeho tvář žhnula a věděl jsi, že neexistuje dichotomie mezi praktickým a duchovním cílem věci. Tento smysl pro celistvost byl skutečně holistický. Ať na kolenou při modlitbě, nebo v záležitostech Legie, nebo při každodenním zaměstnání, to vše byla jedna slavná zkušenost opravdového žití v Kristu.

Příspěvkem k tomuto dobrému žití v obou světech byl Frankův smysl pro humor a hravost. Rád si dělal jemnou legraci ze situací a dokonce i z lidí kolem sebe. To přispívalo k potěšení, které měli druzí v jeho společnosti a v jeho přítomnosti. To však bylo něčím více než neformální nebo povrchní věcí. Odvážil bych se říci, že co Frank praktikoval, byl nádherný zvyk známý Aristotelovi a sv. Tomášovi jako ctnost eutrapelie. Tato ctnost hravosti jako všechny ctnosti spočívá ve zlaté střední cestě

mezi dvěma extrémami: nudností na jedné straně a šaškováním na straně druhé. Frank nebyl ani jedno ani druhé. Byl to svatý muž, který věděl, jak uvést do rovnováhy dílo gentlemana a hravost dítěte.

Frank řekl legionářům, že míchat žert a nábožnost je nutné, aby měli skutečnou víru. „Humor“, říkal, „patří nejen k povaze legionáře, ale k samotné povaze katolíka. Známkou puritánství je chmurné potlačování. Známkou katolicismu je uvolněná radostnost.“ Uvolněná radostnost zapůsobila na každého, kdo se s panem Duffem setkal, a byla něčím, co obrušovalo všechny kolem něho. Také se dokázal smát sám sobě, jak to jednou udělal, když řekl: „Legie je oslem organizace!“ Usmál se, rozpráhl ruce doširoka a řekl: „Ale je to osel, který nese Pána do nového Jeruzaléma!“

Člověk si nesmí představovat, že tohle všechno bylo pro pana Duffa snadným. Jak uvedl již Mojžíš, věci nejsou vždy sladké a lehké. Tento mírný muž se dokázal rozčilit, když situace a rozhodnutí šly proti němu. Zatímco v Příručce je, že musíme být sladší

než med a plástek medu, Frank nebyl žádný padavka a jako Ježíš v chrámě dokázal použít důtky svého jazyka na ty, o nichž se domníval, že nekrácejí v opravdovém duchu. Kdysi jsem ho slyšel, jak o jednom významném duchovním řekl: „Je ve skutečnosti ostudou Legie!“

Současně Frank nenechal zapadnout slunce nad svým hněvem a později jsem četl o úctě, kterou vzdal témuž důstojnému pánovi a dalším jemu podobným.

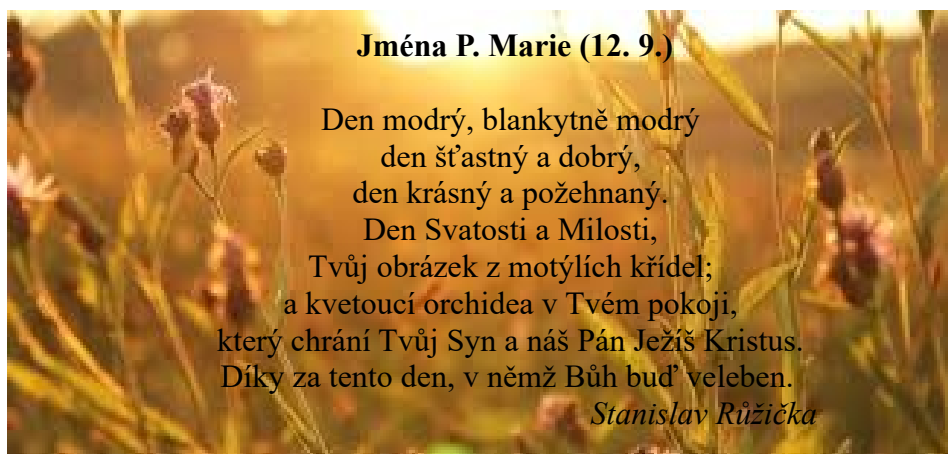
V těchto dnech, kdy se tolik mluví o celibátu a o vztazích, Frank se může vzít jako dokonalý obraz všeho, co je v těchto záležitostech dobrého a

celostního. Každý kněz, který by v celibátu mohl vidět jho a čistě právní požadavek, by se mohl vzmužit z chování Frankova. Choval náklonnost k ženám, které ho obklopovaly. Svěřoval zakládající setkání Legie ženám v době, kdy na vedoucích místech v Církvi byli všeobecně muži. Kdyby nebylo této důvěry k ženám, asi bychom nikdy nebyli svědky vítězných hrdinných činů Edel Quinnové v srdci Afriky. Často jsem se usmíval na legionářských setkáních, když se Frank posadil po jedné ze svých dlouhých a vážných promluv. Zdálo se, že tíhne k jisté živé a milé dámě, jejíž jméno nebudu uvádět. Frankův celibát byl radostnou a rozkošně svatou a velkorysou záležitostí. Jeho nakažlivý úsměv byl okouzlující. Z celého srdce se podepisuji pod komentář P. Bedy, duchovního vůdce Concilia, který mluvil o Frankově životě jako o „službě a skutečném osobním přátelství, které se zdaleka neztrácelo v nebi, ale ještě se zvětšovalo a prohlubovalo.“ Mohu jen opakovat Paterovu poznámku: „S jemností vám navrhuji, abyste Franka Duffa učinili svým zvláštním přítelem.“

Ale to předbílám sám sebe. Vliv Franka a členů Legie byl tak velký, že mě zastavil a přiměl přehodnotit můj vlastní životní styl. Pozoroval jsem, že legionáři mají způsob života charakteristického mariánského a mystického tělesa a chtěl jsem ve svém vlastním životě něco duchovně specifického toho druhu. Tak mne mé pátrání přivedlo zpět do Tallaght a k dominikánům.

Zaslal Jan Peroutka

Svátek Narození P. Marie (8. 9.) Trnová koruna brání Tvé srdce

Díky za to ráno, svatá Panno
za velký svátek Tvého narození.
Jakou radost v srdci mám,
když po ránu k Tobě pospíchám.
Kostel bílými gladioly září,
je zasvěcen Tobě, Matičko Boží.
Vždyť přece je osmého září.

Stanislav Růžička

Zprávy ze světa – březen 2018 – AFRIKA

Ghana

Nové presidium McCarthy Hill získalo povolení pro návštěvy leprového ústavu Wejta.

Angola – Senatus Luanda

Dvě presidia v počtu 35 členů učinila celkem 2 126 návštěv v nemocnicích a u nemocných doma.

Angola – Senatus Benguela

Od 11. do 14. ledna se konala v městě Lubango čtvrtá národní mládežnická konference, které se účastnili legionáři ze všech diecézí. Akce byla podporovaná biskupskou konferencí, jež se po tři roky věnovala Angolské mládeži.

Zimbabwe – Hwange

Rada oslavovala 100 let Fatimského zázraku, pamětní den Franka Duffa a celého společenství. Oslava byla zahájena v osm hodin přednáškou o růženci a končila v šestnáct hodin mši svatou.

Lesotho

51 uchazečů a 110 legionářů se v prosinci účastnilo třídní konference. Členové navštěvovali vězně ve dvou věznicích.

Jižní Afrika – Senatus Johannesburg

Při oslavě Comitia Soweto celebrou biskup Patrick mši svatou a povzbuzoval legionáře, aby při hledání duší neztráceli důvěru.

Jižní Afrika – Senatus Cape Town

Deset presidií informuje o těchto činnostech:

Návštěvy bytů, nemocnic a útulků pro bezdomovce. Absolvovali dva Workshopy u Saint Louis Marie de Montfort a Maria Knotenlöserin. Plán pro 2018 je navštěvovat cizince a informovat je o členství v Legii. Legionáři Cape Town plánují návštěvu v Namibii.

Zprávy ze světa – duben 2018 – EVROPA

Španělsko – Senatus Madrid

Zkušení legionáři navíc k jejich povinnostem navštěvují prezidia, která mají problémy a povzbuzují je, aby místní faráře informovali o jejich činnostech.

Španělsko – Comitium Las Palmas

Na Kanárských ostrovech se legie rozrůstá hlavně na Lanzarote, kde se farář snaží o provoz legie. Kostel, který se měl zavírat bude díky legionářům dále otevřen.

Španělsko – Senatus Barcelona

Prezidium Monserrat má 10 členů. Sestře prezidentce je 97 roků a stále odvádí legionářskou práci. Hlavní činností je návštěva starých lidí. Prosí o modlitbu za situaci v Katalánsku.

Portugalsko – Senatus Lissabon

Pět prezidií informuje o 65 aktivních a 238 pomocných legionářích. K činnostem patří návštěva pečovatelských ústavů, vězňů a osamělých lidí.

Italie – Senatus Řím

Aktivní snaha o rozšíření legie přináší úspěch a počet členů se mírně zvedá. Dvojice mladých presidentů v kalábrijské oblasti vstoupila do semináře.

Italie – Regia Milano

Nedávno zvolená zapisovatelka a bývalá presidentka Sr. Augusto Mengo, zkolabovala a zemřela během schůze Regia Milano. Tato událost měla traumatický vliv na ostatní členy. Ať odpočívá v pokoji. Prosíme o modlitby.

Italie – Comitium Padua

Ve Veroně se zakládala nová curie. Všichni členové mají africký původ. Hlavním úkolem bude pomáhat alkoholikům.

Příspěvky pro další vydání R.L. můžete posílat na adresu: jelinkova.milada@seznam.cz
nebo

Milada Jelínková
Žacléřská 19, 197 00, Praha 9 – Kbely